

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Štěpána Výborného a Jana Kratochvíla ve věci

žalobce: V. V., nar. X
bytem
zastoupen advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/12, 106 00 Praha 10
proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 7. 2020, č. j. 1539/2020-160-SPR/3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobou se žalobce domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 4. 6. 2020, č. j. MHMP 837732/2020. Uvedeným rozhodnutím správní orgán prvního stupně zamítl podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“), žalobcovy námitky proti provedení záznamu bodů v evidenční kartě řidiče jako neodůvodněné a záznam 12 bodů provedený ke dni 27. 2. 2020 potvrdil.

Dne 2. 3. 2020 správní orgán prvního stupně vyhotovil oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče spolu s výzvou k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Ze správního spisu vyplývá, že podkladem pro záznam bodů a vydaná rozhodnutí byla oznámení o uložení pokuty příkazem na místě či v blokovém řízení. Jednalo se o tato oznámení:

a) oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 17. 8. 2015 č. j. KRPH-78542-/PŘ-2015-050040, na jehož základě byly žalobci zaznamenány 3 body za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích, kterého se žalobce dopustil dne 16. 8. 2015 tím, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou v obci o více než 30 km/h

b) oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 26. 11. 2015, č. j. KRPB-279293/PŘ-2015-060213, na jehož základě bylo žalobci zaznamenáno 5 bodů za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o provozu na pozemních komunikacích, kterého se žalobce dopustil dne 25. 11. 2015 tím, že na křižovatce nezastavil na signál s červeným světlem „Stůj!“

c) oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 13. 2. 2017 č. j. KRPZ-17678-/PŘ-2017-150007, na jehož základě byly žalobci zaznamenány 3 body za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích, kterého se žalobce dopustil dne 9. 2. 2017 tím, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou v obci o více než 20 km/h

d) oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 14. 8. 2017 č. j. KRPH-75014-/PŘ-2017-050206, na jehož základě byly žalobci zaznamenány 2 body za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, kterého se žalobce dopustil dne 14. 8. 2017 tím, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou v obci o více než 5 km/h a méně než 20 km/h

e) oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 16. 7. 2018 č. j. KRPJ-72686-/PŘ-2018-160007, na jehož základě byly žalobci zaznamenány 2 body za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, kterého se žalobce dopustil dne 14. 7. 2018 tím, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou v obci o více než 5 km/h a méně než 20 km/h

f) oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 15. 11. 2019 č. j. KRPS-310515-2/PŘ-2019-010043, na jehož základě byly žalobci zaznamenány 2 body za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, kterého se žalobce dopustil dne 14. 11. 2019 tím, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou mimo obec o více než 10 km/h a méně než 30 km/h

g) oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 28. 2. 2020 č. j. KRPH-20814-2/PŘ-2020-050040, na jehož základě byly žalobci zaznamenány 3 body za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích, kterého se žalobce dopustil dne 27. 2. 2020 tím, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou mimo obec o 30 km/h a více

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

2. Dne 24. 3. 2020 podal žalobce proti provedení záznamu bodů včasné námitky. Brojil jednak proti dosažení celkového počtu 12 bodů, jednak proti jednotlivým zápisům bodů v bodovém hodnocení řidiče. V námitkách uvedl, že si není vědom spáchání žádného přestupku, nikdy mu nebylo oznámeno žádné rozhodnutí, na základě kterého by mu měly být připsány body a ani žádné takové rozhodnutí nepodepsal. Dále žalobce požadoval, aby orgán prvního stupně opatřil kopie všech jednotlivých pravomocných rozhodnutí, aby se s nimi mohl seznámit s tím, že následně své námitky doplní. Po nahlédnutí do správního spisu žalobce podáním ze dne 27. 5. 2020 námitky upřesnil tak, že spis podklady pro zápis bodů neobsahuje, a výslovně rozporoval, že by řídil vozidlo ve dnech 14. 8. 2017 a 16. 8. 2015 z důvodu zahraniční dovolené. V ostatních případech s přestupky nesouhlasil a příkazový blok v žádném případě nepodepsal.
3. Rozhodnutím ze dne 8. 6. 2020, č. j. MHMP 837732/2020, správní orgán prvního stupně žalobcovy námitky zamítl a provedený záznam bodů potvrdil. V odůvodnění připomněl, že předmětem řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru je zjištění, zda podklad (v tomto konkrétním případě tedy oznámení o uložení pokuty) je způsobilým z hlediska náležitostí, zda došlo ke správnému zaznamenání informací do registru řidičů. Uzavřel, že oznámení o uložení pokut v blokovém řízení a příkazem na místě obsahují všechny požadované náležitosti k identifikaci řidiče, místo a čas spáchání přestupku, popis skutku a identifikaci policistů. Oznámení o uložení blokové pokuty (resp. příkazu na místě) by mělo obsahovat náležitosti jako pokutový blok, avšak vyjma podpisů. To bylo v projednávané věci splněno. Uvedl dále, že v šesti případech žalobce uhradil uloženou pokutu na místě a v jednom případě převzal pokutový blok pro pozdější zaplacení. Zjištění policistů projednávajících přestupek ve zkráceném řízení považuje za věrohodná.
4. Proti shora citovanému rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podal žalobce dne 2. 7. 2020 včasné odvolání, v němž namítl, že správní orgán prvního stupně nepředložil a to navzdory tomu, že žalobce jejich existenci zpochybnil, jednotlivé příkazové bloky a neprovedl jimi důkaz. Zdůraznil a zopakoval, že v jednotlivých případech vozidlo neřídil a příkazové bloky nepodepsal. Oznámení o uložení pokuty příkazem na místě (resp. v blokovém řízení) není způsobilým podkladem pro provedení záznamu bodů v registru řidičů. Správní orgán prvního stupně pochybil, když jeho námitky v tomto směru ignoroval a jednotlivé příkazové bloky si nevyžádal.
5. Odvolání žalobce bylo žalovaným zamítnuto napadeným rozhodnutím. Žalovaný konstatoval, že správní orgán prvního stupně je v řízení o námitkách oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam v registru řidičů, zda byl záznam proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení dle zákona o provozu na pozemních komunikacích. V projednávané věci pak byly podklady shledány způsobilými pro záznam v registru řidičů. Žalovaný rovněž připomněl, že v rámci námitek zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť pro ně platí presumpce správnosti a zákonnosti. Uzavřel, že s ohledem na obsah námitek a jejich obecnost a neurčitost žalobce nebyl povinen jednotlivé příkazové bloky obstarávat, neboť oznámení o uložení pokuty jsou dostatečným podkladem. V odůvodnění odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, která koresponduje se závěry učiněnými správními orgány obou stupňů v předmětném řízení.

II. Podání účastníků řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

6. Žalobce v žalobě namítl absenci podkladů pro záznam v registru řidičů. Tím dle názoru žalobce může být výlučně samo pravomocné rozhodnutí (tzn. pokutový či příkazní blok), nikoliv pouhé oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (příkazem na místě), které je toliko úředním záznamem Policie ČR. Spisový materiál žádný pokutový ani příkazový blok, nebo alespoň jeho kopii neobsahuje, existence proběhnuvších přestupových řízení a pravomocných rozhodnutí tak v řízení před správním orgánem nebyla prokázána. Žalobce namítl, že závěry správních orgánů o spáchání přestupků nemají oporu ve spisovém materiálu. Žalovaný nevyslyšel jeho žádosti o vyžádání relevantních podkladů a tímto postupem zatížil napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.
7. Žalobce v žalobě dále polemizoval se závěry žalovaného, co se týče nutnosti obstarat si jednotlivé příkazní (pokutové) bloky. Uvedl, že obsah příkazních (pokutových) bloků zpochybnil zcela konkrétním způsobem, neboť vyvracel, že by vůbec ke spáchání přestupků, jejich projednání v příkazním řízení a vydání rozhodnutí o nich došlo. Co se obsahu takových námitek a jejich způsoblosti k projednání v námitkovém řízení týče, odkázal na relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu.
8. Žalobce navrhl, aby soud žalobou napadené rozhodnutí spolu s rozhodnutím správního orgánu prvního stupně zrušil.
9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že dostatečně odůvodnil, proč jednotlivé pokutové (příkazové) bloky nevyžádal. Odkázal na příslušnou judikaturu Nejvyššího správního soudu (konkrétně rozhodnutí ze dne 29. 3. 2017 č. j. 8 As 186/2016-35), podle které měl žalobce podložit svá tvrzení ve správním řízení i důkazními návrhy, aby vůbec byla způsobilá vyvolat pochybnosti o oznámení o přestupku. Dále žalovaný poukázal na rozpor v tvrzení žalobce, kdy na jedné straně uvádí, že žádné pokutové (příkazní) bloky nemá k dispozici a nepodepsal je, na straně druhé však současně namítá jejich vady. Nakonec žalovaný s odkazem na shora uvedené rozhodnutí Nejvyššího správního soudu uzavřel, že překážkou pro záznam bodů v registru řidičů není ani situace, kdy již byly jednotlivé pokutové (příkazní) bloky skartovány, neboť bezrozporná oznámení o uložení pokuty jsou plně postačujícím podkladem. V nyní projednávaném případě jednotlivá oznámení o uložení pokuty žádné rozpory nevyvolávají a nebylo tedy povinností správního orgánu prvního stupně ani žalovaného si pokutové (příkazové) bloky obstarat. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

III. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze - obecně

10. Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání postupem podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť účastníci proti takovému postupu soudu nic nenamítali.
11. Soud dle § 75 s. ř. s. přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Dle § 123b odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích „řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek (...) se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů“.
13. Dle § 123c odst. 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích „příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno“.

14. Dle § 123f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích „nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu“.
15. Dle § 123f odst. 3 téhož zákona „shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí“.
16. Žaloba se opírá o jediný žalobní bod, jenž spočívá ve zpochybnění všech ve správním spise založených oznámení o uložení pokuty příkazem na místě (v blokovém řízení) jako podkladů pro provedení záznamu bodů v registru řidičů.
17. Žalobce namítl, že oznámení o uložení pokuty příkazem na místě (v blokovém řízení) nemůže být dostatečným důkazem, ale vždy musí být porovnáno s příslušným pokutovým (příkazovým) blokem. Soud se však s tímto názorem žalobce neztotožňuje. Podle § 123b odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích provádí obecní úřad obce s rozšířenou působností záznam bodů do registru řidičů na základě oznámení Policie ČR o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě (resp. na základě oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení dle znění účinného do 19. 2. 2016). Ustálená judikatura ve správním soudnictví konstatuje, že pro záznam do registru řidičů je postačující **oznámení o uložení pokuty, jsou-li v něm uvedeny obligatorní náležitosti vyžadované pro pokutový (příkazní) blok**, s výjimkou podpisů. **Těmito náležitostmi se přitom rozumí:** popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, druh a výměra sankce, přičemž je možné s ohledem na specifika blokového řízení přijmout i strohé a zkratkové formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Stejně jako pokutový blok, ani oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení pak nelze posuzovat s rigidní přísností. Je především třeba, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-47).
18. Naopak existence pokutového bloku (či alespoň jeho kopie) není nezbytnou podmínkou pro provedení odpovídajícího bodového záznamu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 161/2018-47, a v něm citovanou judikaturu).
19. V otázce přezkumu bodových záznamů se dále plně uplatní zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, nebo ze dne 4. 12. 2013, 6 As 67/2013-16), kdy správní orgán v námitkovém řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

20. Žalobci lze sice dílčím způsobem přisvědčit, že v odůvodněných případech je možné trvat na vyžádání konkrétního pokutového bloku (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76). Je však třeba také dodat, že k tomu by byly správní orgány povinny pouze a jedině tehdy, pokud by obsah oznámení o uložení pokuty byl relevantním způsobem zpochybněn, a to buď na základě zjevných nedostatků samotného obsahu oznámení, případně na základě konkrétních a zcela jednoznačně vymezených námitek účastníka řízení podpořených i návrhem na provedení příslušných důkazů.
21. Jestliže žalobce nepředložil důkazy o tom, že byl ve dnech 16. 8. 2015 a 14. 8. 2017 na zahraniční dovolené, nebylo třeba se tímto ničím nedoloženým tvrzením zabývat a vyžadovat k oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (příkazem na místě) příslušné bloky. Pokud se jedná o další případy, tvrzení žalobce je naprosto obecné a rovněž je nepodpořil konkrétními důkazními prostředky. Z oznámení vyplývá, že žalobce vyjma jednoho případu vždy zaplatil uloženou pokutu na místě, pouze v jednom případě mu byl předán doklad k zaplacení. Z toho lze dovodit, že žalobce při projednávání přestupku na místě souhlasil s rozhodnutím, že se uvedených přestupků dopustil. Proti těmto závěrům nijak nebrojil a žalovaný tedy oprávněně vycházel z toho, že ke spáchání přestupků ze strany žalobce došlo. Za této situace nebylo třeba doplnění dokazování vyžádáním konkrétních bloků.
22. Uvedený názor je v souladu s tím, jak judikoval Nejvyšší správní soud, který se k obsahové kvalitě námitek účastníka správního řízení vyjádřil následovně: *„Nejvyšší správní soud však dále zdůrazňuje, že tyto závěry nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje.“* (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012 č. j. 3 As 19/2011 – 74).

IV. Konkrétní závěry pro daný skutkový stav

23. V projednávané věci dospěl soud k závěru, že všechna oznámení o uložení pokuty (podrobně uvedená v bodě 2. písm. a) až g) tohoto odůvodnění) splnila veškeré vyžadované náležitosti. Z jejich obsahu vyplývá, že jednoznačně a nezaměnitelně identifikují, kdo se přestupku dopustil (totožnost žalobce je řádně popsána jménem, datem a místem narození, státní příslušností a místem trvalého pobytu) a kdy a kde k němu došlo. Skutek je dostatečně individualizován, je uvedeno, jaká zákonná povinnost jím byla porušena, tedy jaký přestupek žalobce skutkem spáchal a jaká sankce mu za něj byla uložena. V oznámení je rovněž řádně označen číslem pokutový blok a obsahuje údaje o příslušníku Policie ČR, který blok vystavil.
24. O spáchaném přestupku nevznikly v jednotlivých případech důvodné pochybnosti, na což neměly vliv ani žalobcovy námitky vznesené v rámci návrhu na zahájení přezkumného řízení ze dne 24. 3. 2020 a doplněné podáním ze dne 27. 5. 2020. Námitky jsou totiž zcela nekonkrétní. Žalobce pouze obecně popírá jak spáchání jakéhokoliv dopravního

přestupku, tak existenci rozhodnutí o přestupku. Uvádí pouze, že „žádné takové rozhodnutí nepodepsal“. V doplnění námitek sice dílčím způsobem konkretizuje, že pokud jde o přestupky, jež měly být spáchány dne 14. 8. 2017 a dne 16. 8. 2015, „byl v tu dobu na dovolené v zahraničí“, nic bližšího k tomu ale neuvádí. Je zjevné, že námitky tohoto obsahu, bez uvedení podrobných okolností, které spáchání přestupků v konkrétní dny na konkrétních místech vylučují, nemohou obstát. Žalobce by musel uvést konkrétní tvrzení a tato doložit, či navrhnout k nim důkazy. Tak se ovšem v projednávané věci nestalo a jeho obrana tak zůstala v rovině ryze formální.

25. Soud proto uzavírá, že v průběhu správního řízení nedošlo ke zpochybnění řádně vyhotoveného oznámení o uložení pokuty, a nebyl tedy důvod pro vyžádání příslušného pokutového (příkazního) bloku či obstarání dalších důkazů.
26. Správní orgány proto nepochybily, když posoudily všechna oznámení uvedená v bodě 2. písm. a) až g) tohoto odůvodnění jakožto způsobilé podklady pro zápis bodů do registrů řidičů. Zároveň přiměřeným způsobem vysvětlily, proč nereflektovaly na žalobcovy námitky. Soud proto v jejich postupu ani následných rozhodnutích neshledal žádné vady.

V. Závěr

27. Žalobce se svými žalobními námitkami neuspěl. Jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, zdejší soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.
28. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

Praha dne 20. července 2022

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.